

Обезщетенията за безработни заемат по-висок относителен дял в паричния доход на домакинствата в селата - 1.7%, докато в градовете е 1.3%. Това е още едно доказателство за тезата, че бедността в селата се дължи предимно на ограничените възможности за зарабатване на парични доходи.

Пряка е зависимостта между броя на членовете в едно домакинство и ролята на доходите от обезщетения. Делът на тези доходи в двучленните домакинства е едва 0.8%, докато в тези с 4 членове вече е два пъти по-висок - 1.6, за да достигне при шестчленните 2.2%.

В структурата на домакинствата по брой на заетите лица е показателно, че 2.4% са доходите от обезщетения в семействата, в които има един зает, а без заети лица - 2.0%. Вероятно последната група е контингент на социалното подпомагане и е получила други социални доходи, изместили по значимост обезщетенията. Новите бедни са работещите бедни с ниски доходи. Без заети лица този процент е само 0.6.

В домакинствата без деца делът на обезщетенията в паричните доходи е само 1.1%, с едно и две деца е един и същ - 1.7%, но очевиден е фактът, че в тези с три и повече деца е над два пъти по-висок - 3.7%. Многолюдните домакинства са най-засегнати от безработицата.

В структурата на семействата според размера на годишния доход естествено при най-бедните е най-висок процентът на обезщетенията - 5.3% за тези с доход до 600 лв. и под 1% за тези с годишен доход над 2100 лв. Наличието на таван на обезщетенията минимизира различията в доходите от обезщетения според професионалния статус на главата на домакинството - разликата между работника и ръководния кадър е 7 лв. средно на едно лице.

В домакинствата, където главата на домакинството е безработен, доходите от обезщетения са 8.9% от паричен доход, а от заплати - само 39.8%. Обратно, ако той е зает: вече от обезщетения - само 0.8, от заплати - 77.2%, от предприемачество - 57.6%. Следователно заетостта на главата на домакинството е от ключово значение за структурата на доходите и за оцеляването на това домакинство.

Заплати на участниците в програми и мерки на пазара на труда

Според Националния план за действие по заетостта през 2002 г. субсидията от Държавния бюджет за трудово възнаграждение на участник в програми и мерки за заетост е 100 лв. на месец плюс дължимите върху това възнаграждение вноска за фондовете на държавното обществено осигуряване и Националната здравноосигурителна каса, но за не повече от определен период, напр.: 5 месеца за временната заетост; 12 месеца за програми и мерки за заетост на младежи; 24 месеца за инвалиди и т. н.

Понякога работодателят наема безработните за субсидирана заетост с висока заплата от 100 лв., но това не е толкова често. След продължителна безработица лицата са заинтересовани и от нисък, но редовен доход дори и с ограничен